

Un câțel alerga pe coclauri hai-hui
și nimeni n-ar fi putut spune de ce.
Dacă vreți să știți, el fugea de coada lui...
Ciudată ființă, he-he!

Se întâlnește o pasăre și-i povestește necazul.
Pasărea se miră: „Cum așa?
Ei, haide, că ești de tot hazul!
Cum o să fugi de coada ta?”

Apoi îi arată aripile ei, cu puf fin,
și-i zise că, fără ele, n-ar putea să zboare.
Dar asta nu-l ajută câtuși de puțin,
plecă deci cățelul cu coada-ntr-o picioră.

„Aripile-s aripi, coada este coadă!”,
se gândi îmbufnatul, plângându-și de milă.
I-ar fi zis el pasării, dar n-avea chef de sfadă:
„Spre deosebire de aripi, coada-i inutilă”.

